

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši pondeljke in dneve po praznicih, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dajake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne peti-vrstne 6 kr., če se oznamilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravnštvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Baron Rodić

je bil ondan na Dunaji in je cesarju natanko in vestno poročal o stanji stvari v Hercegovini, tako beremo v dalmatinskom narodnem listu, ki more vedeti. Rodić je slovanski rodoljub, torej je povedal cesarju celo resnico. Precej po tem je bil pri Andrassyu. Od tega je dobil nalog, naj mu pomaga. Hercegovino hoče diplomacija umiriti, ker je turška vojska ne more. Diplomacija pak je našemu Andrassyu rekla: hodi ti naprej. Šel je, a sedaj mu je uže gotovo žal, da je prst vteknil, ker ves svet ve, da se bode opekel. Če z reformami, katere je Andrassy izdelal in Turkom predložil, ne bode nič, potem bi se bil Andrassy pred našo monarhijo in pred Evropo tolikanj moralno oškodoval, da mora odstopiti, in vnanja politika naše države mora druga postati. Nij čuda tedaj, da je iskal za izvršenje svoje politike pomoči onih dveh deželnih načelnikov in vojniških poveljnikov, ki imata naše mejaške dežele ob Tučiji vladati. Glavni mej tema dvema je Rodić. On je dobil nalog vse mirne pripomočke poskusiti, da bi se vstanek v Hercegovini zadušil, in da bi se begunci vrnili v Turčijo.

Gotovo je Rodiću kot Slovanu ta Andrassyev ukaz težak. Ali on je vojak, vajen pokorščine, in storil je kar mu je bilo naloženo, da si je, kakor narodni list dalmatinski sam poroča, da si je preverjen sam za sebe takó kakor vsi južni Slovani, da njegova misija ne mora uspeha imeti, vsaj trajnega ne. Da ga nij imela poročajo vsi slovanski glasi. Sami oficijski listi trdijo, da je nekoliko uspeha imel, posebno da mu je črnogorski knez Andrassy-ju povoljne obete dajal. Pa mi smo prepričani, da

bode s to vestjo ravno, kakor je bilo z vsemi jednacimi. Uže osem mesecev se poroča, da vstanek pojmlje, ali konec ga vendar nij in celo vedno večji je v Hercegovini, kjer je slovanski narod bolj žilav in ga črnogorski sokoli tudi proti kneževi volji podpirajo. Vsi uspehi bodo navidezni in nazadnje ne bode drugačega ostalo, nego da se misel o reformah kot nepraktična in v Turčiji neizvedljiva izpozna, in druga politika brez Andrassy-ja začne. Rodić morda sam tako misli in je poskusil nekaj, samo da je bilo poskušano.

V tem oziru je dalmatinsko poročilo, da je namreč Rodić s samim cesarjem imel dolgo avdijenco, velevažno. Prihodnji dogodki so navzlic Rodičevemu pacificiranju še povsem nejasni. Kakor do sedaj tako i dalje ne preostaje drugačega nego okupacija avstrijska ali pa vstop Srbije v boj. Sicer klanje traje na nedoločen čas dalje, in ko bi po leti tudi zatrto bilo, vzplamenel bode boj v novič prej ali slej. Orijentalno vprašanje je prišlo v svoj tok, če prav vsa diplomacija, niti ne ruska, nij bila pripravljena na njegovo reševanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. marca.

Hrvatski listi iz Gline poročajo, da je zadnjo nedeljo 60 oboroženih Turkov čez mejo prišlo in uplenilo 20 glav govedine. — Žalostno, če si od Turčije naša država daje vedno take nezaslišane reči delati!

Ogerski ministri so zdaj zopet na Dunaji zarad pogajanj o znanih trgovinsko-političnih zadevah. A uže denes se imajo zopet vrniti. — Tisza je imel doljno avdijenco pri Andrassy-ju in je govoril več z direktorji narodne banke, Pipicem in Wodianerjem. Dogovori so baje napredovali.

Vnanje države.

Srbija je prepovedala, žito izvažati v Turčijo; v druge dežele pak se sme.

V Kragujevcu so ob prilik občinskih izborov srbski komunardi napravili majhen revolucion. Marsiralo je malo krdelce teh s pariškimi frazami oglupljenih komunorcev z ruševno zastavo na volišče, in tam je jeden vpil „živela republika.“ Vojaki so primarširali, prišlo je do boja, več ljudij je ustreljenih, nekaj zaprtih. Žalostno.

„**Russki Mir**“ priobčuje iz Poznanjskega dopis, ki o Nemcih sodi: „Naš dobr (?) sošed si vše prizadene, da bi svojo mejo ob Rusiji utvrdil. Poznanj se v tvrdnjavo izpreminja in ima močnejši biti, nego je Metz. Tisoč delavnih rok se od polja odpravlja in vojništva vadi. Ob času, ko je v nemško-francoskej vojni Rusija Nemčiji pomagala, so Prusi v zahvalo ukazovali francoskim ujetnikom tvrdnjave v Königsbergu, Thornu, Memelu popravljati. Če se nova vojna s Francosko začne, bode Nemci najprej na Rusijo udarili. Ali se pozna pri nas ta nevarnost?“

Francoski reakcijonarni minister Meaux je dal ostavko, katero je Mac-Mahon sprejel. Ministerstvo trgovinstva za to začasno prevzame Leon Say. Osnovanje novega ministerstva se je odložilo do ustanovljenja obeh zbornoč. — 8. marca ima biti shod republikanskih poslancev, katere je sklical Gambetta. —

Pri dopolnilnih volitvah je voljenih 31 republikancev, 10 radikalnih republikancev, 15 zmernih (za sedaj republikanskih) udov levega centra, 11 konservativnih konstitucionalcev, 27 bonapartovcev in 9 legitimistov.

Španjska vojska se brati zdaj s Karlisti. Quesaba je s 45 možmi Biscayo in Navaro posedel. Alfonzo se povrne po 15. t. m. v Madrid, soboj peljavši 112 kanonov, ki jih je uničenim Karlistom vzel. — Vojska se bode znižala, ker bodo vsi oženjeni vojaki odpuščeni.

V **angleškem** parlamentu je Wolff nasvetoval, naj vlada v zvezi z družimi vele-

Listek.

Knez Andrej Bogoljubski.

(Po Kostomarovu spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

Andrej je postal knez vse zemlje, na škodo pravom mlajših bratov, ki so imeli pravo, knežiti tam po naredbi roditeljev. V vseh svojih činih od važin Andrej odvrnil je od njihove strani vsak poskus prepirov, kajti najedenkrat je pregnal od sebe svoje brate Mstislava, Vasiljka, osmoletnega Vsevoloda in dva bratranca Rostislaviča l. 1162. Bratje so se odpravili s svojo materjo, grško princinjo, v Grško, kjer jo je sprejel grški car Manuel prav ljubeznivo. Andrej je preganjal tudi bojarje, katere je držal za svoje protivnike. Tako postopanje je usredotočivalo v njegovih rokah jedino vlast nad vso rostovsko-suzdaljsko zemljo in dajalo tej zemlji značenje najsilnejše države med ruski pokrajinami, in

to tem bolj, ker je bila po odstranjenji domačih tudi mirna pred vsemi zunanjimi napadi. Ali na drugej strani pa je njegovo počakanje tudi množilo broj njegovih sovražnikov, ki so bili pripravljeni za vsak slučaj po končati z le mogočimi sredstvi.

Sprejemši v svoje roke vlast v rostovsko-suzdaljske zemlj, okoristil se je Andrej hitro z vsemi okolnostmi, čim bi pokazival svoje prvenstvo v celej Rusiji; vmešavši se v prepire, ki so se porodili v drugih ruskih zemljah, hotel je rešiti po svojej volji. Glavni in stalni cilj njegove podvzetnosti je bilo ponizanje ugleda mesta Kijeva, odvzeti mu starinske prepravice nad russkimi mestami, ter prenesti to starešinstvo v Vladimir. Tudi je gledal, da si podvrže slobodni in bogati Novgorod. On je nameraval, da bi po svojej želji oddajal le ti dve važni mestni zemljami tema izmej knezov, katerima bi on hotel in katera bi zato blagodarnost priznavala njegove predpravice. Ko se je po smrti Jurjevej porodila

borba za Kijev med črnigovskim knezom Izjesslavom Davidovičem in Rostislavom, bratom Izjesslava Mstislaviča, potegnil je Andrej z Izjesslavom, čeravno je bil poprej ta knez sovražnik njegovega očeta. L. 1160 sešel se je on z njim na Voloki, ter sklenil pregnati Rostislavovega sina Svjetoslava iz Novgoroda. V Novgorodu je vladal uže nekoliko let nered; pozivali in izganjali so zdaj te, zdaj druge kneze. Ne dolgo poprej, še za Jurja, knežil je tam Andrejev brat Mstislav. L. 1158 so ga pregnali Novgorodci, ter poklicali sina Rostislavova, Svjetoslava in Davida, prvega so posadili v Novgorodu, a drugega v Toržku, ali tudi proti njima se je osnovala v Novgorodu v kratkem sovražna stranka. Pripravljajo se na pomoč tej stranki, poslal je Andrej v Novgorod sledenje zahtevanje: „Da boste vedeli; jaz morem Novgorodu storiti dobro ali zlo; da vi meni prisete kot vašemu knezu, hotel vam bodem samo dobro.“ To sporočilo je Novgorod jako vznemirilo: pogo-

vlastni in z ozirom na pravice, ki jih ima kedive na Suec-kanal, skrbi za to, da bode ta ta vodotok neutralen in bode imel mejnaročno upravo. Potem je bil kredit za nakup suečkih akcij potrjen.

Dopisi.

Iz Ajdovščine 1. marca [Izv. dop.]

Pravila našega društva „Edinost“ so potrjena. Komaj poldruži mesec je, kar sta se društvi „Čitalnica“ in „Sloga“ v društvo „Edinost“ spojili. Novo društvo nam je v tem kratkem času toliko veselih in prijetnih ur napravilo, da poprej še nikdar nobeno toliko ne. Naj, ko smo se od svetega „kurenta“ za jedno leto poslovili, tukaj „post festum“ nekoliko vrstic načrtam. Prva veselica v sobani tukajšnjega društva „Edinost“ bila je 1. svečana t. l. s koncertom, petjem, tombolo in plesom. Ta veselica bila je posebno izvrstno po tukajšnjih krasotah in damah iz najodličnejših stanov in krogov zastopana. Kadrijo je plesalo 24 parov.

Druga veselica zopet s koncertom, petjem tombolo in plesom bila je dne 19. svečana t. l. Rajalo se je kakor pri prvej veselicu do ranega jutra. Krasen spol bil je vrlo zastopan. Z nado, da se kmalu zopet zavrtimo razidemo se veselih obrazov domov.

Dne 26. svečana napravilo je društvo veliki ples, pri katerem je bilo zopet vse prav židane volje. Precej dan potem, t. j. 27. sveč počastili so gospodje družabniki g. dr. Olivo s soarejo za slovo pred njegovim odhodom od tod na njegovo novo službo v Trst. Reči se mora, da Ajdovski gospodje gotovo tukaj še nikdar lepšega večera imeli nijso, kot je bil ta. Zbrali smo se na večer ob 8 uri v društvenej sobani. Ko se g. slavljeni gost prikaže, zadonijo mu iz vseh grl „živio“ in „slava“ klici. (Gospod dr. Olivo služboval je tukaj skozi celih deset let kot c. kr. notar. S svojo značajnostjo, pravicoljubnostjo in odkrito srčnostjo si je splošno zaupanje in ljubezen pri tukajšnjemu prebivalstvu pridobil. On bil je vedno zvest družabnik in podpiratelj vseh tukajšnjih narodnih društev. Bog ga živi in hrani kodar bode hodil!)

Potem bil je skupni obed ali večerja. Napitnica je napitnici sledila. Prva veljala je g. slavljenemu gostu dr. Olivi. Napis mu je g. predsednik društva „Edinost“. V njej omenjene so bile brezstevilne zasluge vsestranskega ob-

zira vesčasnega tukaj bivanja g. dr. Olive, in na zadnje izraženo obžalovanje po izgubi tako vrlega možaka. Trikratni „živio“ in „slava“ zadoni prav krepko iz grl vseh navzočnih.

Potem odzdravi g. dr. zopet g. predsedniku Angelu Casagrandi v primernem govoru sè solznimi očmi, ter napije njemu in društvu „Edinost“ v prospeli in krepki napredek. Zdaj se je začelo napivati na vse kraje, „živio“ in „slava“ klicev nij bilo ne konca ne kraja.

Popevale so se pesni: Stopaj („Naglo, bratje“), „Uboj“, „Samotna rožica“ in še več drugih. Godba: Dvoje gosli, flauta, harfa, kitara in klavir bila je izvrstna. Gospod predsednik Casagrande je sè svojim izvrstnim humorom posebno veliko smeha, radosti in rokoplaskanja nam prouzročil. Bog ga živi! In tako bila je v jednem trenotku ura 2 črez polnoč; gospod doktor se poslovi. Vsak iz mej navzočnih vzame svojo luč, in tako je bil slavljeni gost mej godbo, svečavo in živio klici do svojega stanovanja spremljen. To je g. doktorja do solz ginilo. Tako se spoštujejo vrli možaki. Pred stanovanjem zapoje se še par narodnih pesnij in vrnemo se z lučmi v društveno dvočano nazaj, ter se razidemo g. doktorju vse dobro vošeči in žečeči, vsak na svoj dom.

Precej drugi dan začelo se je o korzi ugibati. 29. po polu dne o 1/2 3. uri bil je korzo popolnem kompleten, obstoječ iz 34 voz. Vozarilo se je najprej po Ajdovščini, od tod skozi sosednjo Šturijo v Vipavo, kjer se nij še kmalu kaj jednacega vidilo. Maškare bile so izvrstno kostimirane. Okolo 5. ure po polu dne pride korzo zopet nazaj. Konfetiralo se je v izobilji. Zvečer potem bil je v društvenej dvorani zopet velik ples, kateri je črez polnoč trajal. Sklep vsemu bil je slovesen pogreb svetega patrona pusta. Želeči mu, da se nam za leto dnij na novo oživljen sè svojimi burkami zopet vrne, prijeten počitek, razide se vsa vesela družba v mislih, da vse mine, na svoja domovja.

Zdaj smo primorski Slovenci prepričani, da v „jedinosti“ je moč. Sosedje Kranjci, kjer še razpor vlada, premisljujte to tudi sedaj v svetem postnem času, ter delajte pokoro za grehe razprtij, brez razločka na stan in starost, da tako pripravljeni po veliki noči v novo vzajemno življenje vstanete. Vsako sovraštvo, vsaka jeza, vsa nevočljivost in druge strasti naj izmej vas izginejo, da tako za

novu vzajemno življenje sposobni postanete. Bog pomozi!

K sklepu moje pepelnice pisarije moram še našemu vrlemu predsedniku društva „Edinost“ in njegovemu odboru za neutrudljivo delovanje „Živil“ zaklicati.

Iz Kamnika 3. marca [Izv. dop.]

— Pusta smo pokopali in kislí obrazy, katere vidimo denes, svedočijo nam, da je le še prekmalu minil s svojimi burkami. Toda nij vse žalostno pri nas ne — oče župan so jako veseli in dobre volje. Kajti — čuje čudo! — Dosegel je mož svojo najiskrenje željo. Prazna ljukna na fraku napolnila se je s križcem, zlatim križanskim križcem. Prsa niso več prazna in zlata verižica na trebuhi dobila je konkurenta, na prsih! Naj povem celo zgodlico. — Ker na Dunaji, kljubu vsem žrtvam, vsem škilenjem na Nemško, vsem zabavljanjem, vsem hudovanjem čez narodno stranko in kljubu vsem druzim mngovrstnim zaslugam za ustavovernost, nij bilo moči doseči najmanjšega križca, poprijel se naš vrli g. Kecel družih sredstev vendar uloviti kaki križec, po katerem uže steguje toliko časa svoje roke. Ugodna prilika mu je tukajšnji samostan oo. Frančiškanov. Ker njegovih zaslug za državo niso hoteli priznavati, jel si je nabirati zasluge za sv. cerkev, za vero in jel darovati cerkvam to in ono, tako je napravil lansko leto novo bandero Frančiškanom in sicer zeleno, (nova cerkvena barva) katera pa vzbuja nevoljo mej ljudstvom kadar se prikaže na dan. Poleg družih darov, ki pa večinom pridejo na korist le našim patrom, obnesel se je letos zopet pri nabiranji za nove orgle. Zarad tacih velikanskih zaslug izprosi si torej ta nemškutarski vzesti sin cerkve (ki pri vsakej priči zabavlja črez njo in služabnike njene) s pomočjo gvardijana pri patrijarhu božjega groba, ki pa biva v Rimu, omenjeni križec. Postal je namreč „vitez božjega groba“! Bogme lep vitez! Ponosni smete biti na tacega viteza! Čudno veselje ne le samo za tega, ki mu je pripomogel do tega, marveč za celo duhovščino, in menim, da bi bilo tu na mestu ugovarjati, da se tacemu, kakor je naš župan podeluje taka čast. Res, za denar se vse dobi. Lepo! Potem pa pravite, „vera peša“! Še bolj bo pešala — a uzrok temu kdo je — ?! „Denar sveta vladar“ se je reklo in zdaj bi lehko rekel tudi cerkev vladar! Ne zavidamo te časti nemšku-

stoma so se obdržavala burna veča. S početka so Novgorodci vodjeni od prijateljev Andrejevih prepričali se zavoljo tega, da Novgorod vzdržava dva kneza, ter zahtevali odstranjenje Davida iz Toržka. Svjetoslav je izpolnil zahtevanje, ter postal brata iz Novgorodske zemlje, ali protivniki tudi zdaj niso dali mira Svjetoslavu; podšuntali so proti njemu narod, ter tako dolgo nogovarjali, da je truma zgrabilo Svjetoslava na Gorodišču in ga odpeljala pod stražo v Ladoga; njegovo ženo so zaprli v samostan sv. Barbare; vklepili odlične osobe od kneževskega spremstva, njihov imetek pograbili, a potem poslali prosit k Andreju, da jim dà svojega sina za kneza. Andrej pa je sklenil njim dati po močnosti kneze, in to ne, koje so oni poželeli, nego one, koje bode sam hotel. Andrej jim tedaj nij postal sina, nego svojega bratanca Mstislava Rostislaviča. Ali v sledečem letu (1161), ko je bil Izjeslav Davidovič premagan od Rostislava in ubit, a Rostislav se

ukrepil v Kijevu, pomiril se je Andrej z njim, ter zapovedal Novgorodcem, da vse možno k sebi zopet za kneza onega Svjetoslava Rostislaviča, kojega so oni nedavno pred tem pregnali, kakor letopisec pripoveduje, „na vso njegovo voljo.“ Andreju je bilo namreč vse jedno, vlada ta ali koji drugi knez v Novgorodu, samo da je postavljen od njega, ker bi se na tak način Novgorodci privadili sprejeti kneze svoje od suzdaljskega kneza.

L. 1166 je umrl kijevski knez Rostislav, mož popustljiv, ki se je proti koncu svojega življenja pomiril s suzdaljskim knezom ter mu ugajal kar se je dalo. Za kijevskega kneza je bil izbran Mstislav Izjelavič. Razun tega, da le-ta knez sin Andreja mrzkega Izjelavija Mstislaviča, s kojim se je boril tako uporno oče njegov, mrzil je Andrej osobno tega kneza kajti Mstislav nij bil človek, koji bi ugajal komur si bodi, posebno onemu ne, koji bi pomislil njemu zapovedati. Pokojni Rostislav je zapustil pet sinov: Svjetoslava, kneza v Nov-

gorodu, Davida, Romana, Rjurika in Mstislava. S početka je bil Mstislav Izjelavič s svojimi bratiči sporazumljiv, ali kasneje se je začela na veliko zadovoljstvo Andreja, to prijateljstvo rušiti. Začelo se je iz Novgoroda. Novgorodci se po poprejšnji navadi niso zastopili s svojim knezom Svjetoslavom in pregnali so ga, a potem poslali h kijevskemu Mstislavu prosit za njegovega sina. Mstislav, ne žeče zameriti se z Rostislaviči, okleval je z rešenjem. Mej tem pa se obrne razjaljeni Svjetoslav na Andreja; za Svjetoslava so se vzdignili smolenski knezi njegovi bratje. Ž njimi so se zjednili tudi Poločani, ki poprej niso bili dobrni z Novgorodom. Takrat je Andrej odrešito zahteval od Novgorodcev, da primejo v novič pregnanega Svjetoslava: „Ne bode vam družega kneza, razun tega“, zapovedal jim je sporočiti ter poslal na pomoč Svjetoslavu in njegovim zaveznikom vojsko proti Novgorodu. Zavezniki so požgali Novi Torg, opustošili novgorodska sela, ter prerezali občenje Nov-

tarskemu možu nikakor ne, marveč izraziti sem hotel le nevoljo nad našim samostanskim vodstvom, da pomaga k temu; res daleč ste uže zabredli! Smešen je tu še ta dogodek vrhu vsega družega. G. župan, kadar se pase v samostanu, ali je sploh z duhovni v druščini, tačas je največji klerikalec, ko pa zaide mej c. kr. uradnike ali jednake, je pa zopet najhujši nemškovalni liberalce, ki bi rad vse klerikalce ob jednem odpravil. V Varaždinu, kjer je stotnik nekove narodne straže, je najboljši slovanski narodnjak in z nemčurji zopet pri kacem popijani pa največji nemčur. Je-li to velik mož! Vsaka poštana stranka bi se ga morala ogledati in se ga tudi. Prav z veseljem ga vam oo. Frančiškani prepuščamo, le imejte ga tega „Ritter des hl. Grabes.“

Možje volilci, letos so zopet nove volitve dajte se prebuditi in ne dajmo niti jeden svojega glasu kameleonom; če ste si tudi v botrini ali sorodbi ali v kakoršnem koli razmerji, boste neodvisni in od križajte se ljudij, ki nemajo niti najmanjše sposobnosti županovati in izvolite si moža delavnega, poštenega in značajnega, pred vsem pa domačina narodnjaka. Naše mesto slovi kot narodno, ne smemo torej trpeti, da bi nam županoval nemčur!

Iz Materije v Istri 5. marca. [Izv. dop.] Za danes napovedano je bilo predavanje o gnojiščih in lucernskej detelji v našej učilni samo za odrasle mladeniče in može. In glej zbralo se je k temu poduku baš 93 večji del možakov. Slušatelji bili so vrlo pažljivi celi 2 uri. Končno pa jih je peljal učitelj Pernišek na šol. vrt, kjer so se praktično učili pomologijo — mej drugim operacijo rakkove bolezni na ovočji. — O tej priliki je kmetom razlagal pa g. Župančič, župan uravnavo novih zemljiščnih knjig.

Denes teden se ponavlja vse to v Slivji; pozneje pa bode vršil to misijo naš učitelj po vsej županovini.

Domače stvari.

— (K kratkemu opisu Lavričevega pogreba) imamo še pristaviti: Razen omenjenih deputacij in vencev so bili obžalovalne telegrame poslali na goriško čitalnico: krško pevsko društvo, mariborska čitalnica in slovenski državni poslanec Pfeifer. Deputacije in množica izobraženih Slovencev goriških in drugih došlih so se bili po pogrebu zbrali v gostilni pri treh kronah, kjer so se govorile napitnice na hvaležen spomin pokojnika

in na željo, da naj njegov rodoljubni duh ostane vedno mej nami. — Uzrok Lavričevega samomora je njegova melanholija, duševna bolezen, ki ga je zadnji čas trla. Zdravil se je v Trstu, v Gorico prišel na tihem, ustrelil se uže zjutraj, a najden bil zvečer v sobi.

— (Slovensko gledališče.) Deželnemu zboru na čast predstavljalo je dramatično društvo 7. t. m. našemu občinstvu še od lanske sesije v dobrem spominu ostalo francosko Dumanoir in Keranionovo po dr. Laubeju predelano igro „Jedna se joče, druga se smeje.“ Predstava bi se bila, kakor smo potem, kar smo videli, popolnem prepričani, vrlo izvršila, ako bi ne bila gospodičina Ledarjeva sredi predstave nanagloma zbolela, kar je vodstvo primoralo, tretje dejanje izpustiti. Gospodičina Podkrajšekova, katero smo uže lansko leto občudovali v nalogi „Jeane Rey“, opravičila je tudi letos naše pričakanje. Itak je gospod Kocély (Bideant) svojo rolo popolnem razumel in tako izvršil. Tudi gospodičina Namrétova (Laurence) je jako ljubeznivo igrala, in ker nam je gospodičina Ledarjeva tudi od lani sè svojo rolo v dobrem spominu, obžalovali smo tembolj omenjeni nepriljčni slučaj njene bolezni. Z gospo Odijevou se pa nikakor ne moremo sprizazniti, in ako je bila tudi izvršitev njene role v zadnjem dejanji mnogo boljša, nego v prvih, bila nam je morda vendar lanska izvrstna predstava te role preveč v spominu. Napaka je bila, da gospa Odijeva mirnega temperamenta nij dovolj karakterizirala.

— (Družba sv. Mohora.) Dne 1. februarja zbrali so se odborniki, da bi v prvej letošnjej seji v presojo poslanim rokopisom prisodili razpisana darila. Izmej povesti sta najbolje dopadli: „Skušnjava in skušnja“, spisal Jože Križman, kaplan pri sv. Ivanu v Trstu in „Terno“, poslal J. Ogrinec, profesor v Vinkovcih. Presojevalci so jednoglasno obema prisodili darilo. Od spisov raznega, podučljivega zapadka odlikovali so se zlasti trije, katere je odbor po jednoglasnem nasvetu presojevalcev sprejel in obdaroval. So pa ti le: „Pravniške drobtine“, sestavl dr. Janko Srnec, odvetnik v Mariboru. „Irci“ zgodovinska razprava, spisal Anton Keržič, kaplan v Predvoru in „Prva pomoč pri nglem zboženju“, poslal dr. Jože Vošnjak, zdravnik v Ljubljani. Da si ravno ne obdrovana, vendar sprejeta sta bila še dva druga spisa, ki bosta „Koledarji“ prav primerna: „Žeplenke“ in životopis „Benjamin Franklina“. Pisateljema se bode dotična nagrada določila po natisu rokopisov.

goroda s Kijevom, da ne bi se zdelenili Novgorodci z Mstislavom kijevskim. Novgorodci so počutili veliko uvredo svojih pravic, uvideli so nenavadno odrešit udarec na svojo slobodo, razgnjevili so se ter niso hoteli čuti zahteva Andrejevega, nego so ubili svojega posadnika Zaharijo in nekoliko drugih osob, privržencev Svjetoslavovih, za tajne dogovore z le-tim knezom, izbrali družega posadnika po imenu Jakuna, našli priložnost ob vsem tem obvestiti Mstislava Izjeslaviča ter še jedenkrat prosili ga za sina. Ta čas pa so vspeli kijevski bojarji Borislaviči zaplesti v prepir z dvema Rostislavičema Davidom in Rjurikom. Ko so potem Novgorodci z novič poslali k Mstislavu prosiš za sina, nij on nič več dvomil, nego jim je dal za kneza svojega sina Romana. Rostislaviči so postali vsled tega koraka javni sovražniki Mstislavovi. Andreju pa se je tako pružila priložnost, da se vzdigne na Mstislava. Rjezanski in muromski knezi so bili z vojsko

zjednjeni uže poprej proti Bolgarom. Poločani so stopili z njimi v zvezo iz sovraštva proti Novgorodu; na Volini je bil njegov zaveznič dorogobužki knez Vladimir, strijc Mstislavov, bivši njegov tekmeč za Kijev. Andrej je sklenil tajno zvezo s severskima knezoma Olegom in Igorjem; v Perejaslavji ruskem knežil je Andrejev brat Gljeb, njemu čisto udan; z Gljebom je bil tudi drugi brat mladi Vsevolod, vrnivši se iz Carigrada in dobivši kneževanje v Osterskem Gorodci v južnej Rusiji. Vseh je bilo na tak način 11 knezov z njihovimi vojnici v vojski. Suzdaljske vojske je prevodil sin Andrejev Mstislav in bojar Boris Židislavič. Na strani Mstislavovej je bil brat Andrejev Mihail, knez toržki; ne predvidivš proti sebi sovražnega napada, poslal ga je Mstislav Izjeslavič z Berendjeji na pomoc k sinu v Novgorod; ali Roman Rostislavič zaprl mu je pot ter vse zaplenil.

(Daije prih.)

Listnica opravnosti: Gosp. x. y. v Trnovem. Za cekin dobili 5 gld. 30 kr. — 2 gld. za knjižnico, 1 gld. 87 kr. za „Narod“ od 1./1. do 10./2., ostane še 1 gld. 43 kr. za „Narod“ od 1./3. naprej.

Št. 3164.

Razglas.

Leta 1876 imajo sledeči gospodi srenjski svetovalci iz mestnega zbora izstopiti, namreč:

Iz I. volilnega razreda:

Ferdinand Mahr,
Andreas Mallitsch,
Dr. Franz Suppentschitsch,
Albert Samassa.

Iz II. volilnega razreda:

dr. Friedrich Keesbacher,
dr. Anton vitev Schöpfl,
dr. Robert pl. Schrey.

Iz III. volilnega razreda:

Gustav Habit,
Karl Leskovic,
Paul Polegeg,
dr. Janez Steiner.

Nasproti pa ostanejo nasledni gospodji srenjski svetovalci še v mestnemu zboru, kakor:

dr. Karol Bleiweis,
Leopold Burger,
Karol Deschmann;
Franz Doberlet,
Aleksander Drej,
Franc Goršič,
dr. Friedrich vitev Kaltenegger,
Anton Laschan,
Peter Lassnik,
Vaso Petričič,
dr. Anton Pfefferer,
Rajmund Pirker,
Franz Potočnik,
dr. Adolf Schaffer,
dr. Emil vitev Stöckl,
dr. Jožef Zuppan,
Edmund Terpin,
Rajmund Zhuber pl. Okrog,
Franz Ziegler.

Za dopolnitvene volitve se vsled sklepa mestnega zbora od 2. marca t. l. sledi dnevi določijo:

a) III. volitni razred voli 27. marca t. l. dopoldne od 8. do 12. ure.

Če bi ožja volitev potrebna bila, vršila se bo ta isti dan popoldne od 3. do 6. ure.

b) II. volitni razred voli 28. marca t. l. dopoldne od 8. do 12. ure, in po potrebi v ožji volitvi popoldne od 3. do 6. ure.

c) I. volitni razred voli 30. marca t. l. dopoldne od 8. do 12. ure, in v ožji volitvi popoldne od 3. do 6. ure.

Glasovni listki bodo se v kratkem gospodom volilcem poslali.

To se taistem naznani z pristavkom da se smejo izstopivši odborniki zopet voliti, in da se smejo po § 39 občinske postave kriterijev govoriti proti veljavnosti dovršenih volitev najdalje 8 dni po končanih volitvah mestnemu zboru predložiti. (60—1)

Mestni magistrat v Ljubljani,
5. marca 1876.

**sem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni**

Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi bolezni v želodcu, na živilih, dalje prsne, i na jetrah; žlezhe i naduh, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprejavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žlo, vodenico, mrzlico, vrogoglavlje, silenje krv v glavo, žumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otočnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojence in je bolje, nego dojnicino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spricjal zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spricjalna profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, praga profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-

stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Na Dunaju, 13. aprila 1872.

Prešlo je uže sedem mesecov, od kar sem bi v brezupnem stanju. Trpel sem vsled povišnje in čudnic, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno, gnil, in to zopet je dolgo časa moštadije. Čul sem od Vaše čudopolne Revalesciere prijeti sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalesciere popo nem zdrav, tako, da brez njima: jega, tresnja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav cerò in okusno hrano, kot najboljši pripomocek, ter ostanem Vas udani.

Gabriel Teschner.

slušatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapelj, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je

moje stanje hujšanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresa se so se vse čutnice na celiem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženji čutnic, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melankolična najvišje stopnje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zlajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesciere in sedaj, ko jo uživam tri meseca, zahvaljujem se bogu. Revalesciere zaslubi največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popolnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Revalesciere je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri edraščenih in otrocih prihrani 50krat več načini, ko pri zdravilih.

V plehnastih puščeh po pol funta 1 gold. 50 kr. 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalesciere-Bisenziter v vrhincih in Revalesciere-

Chocolaté v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gld. 6 kr., 48 tas 4 gld. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gld. rodaje: Du Barry & Comp. na Dunaju, Wallischgasse št. 8, kakov v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih: tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetih. V Ljubljani Ed. Schr., J. S. v obo da, ekar pri "zlatem orlu", v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spljetu pri lekarju Aljinoviću, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschn. v Zadru pri Androviću. (340)

Dunajska borza 8. marca.

Enotni drž. dolg v bankovcih	67 gld.	75 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71	75
1860 drž. posojilo	111	80
Akcije narodne banke	892	—
Kreditne akcije	174	90
London	115	10
Napol.	9	23½
C. k. cekini	5	42½
Srebro	102	90

Umrlji v Ljubljani

od 2. do 6. marca:

Elizabeta Tomec, 69 l., v bolnici za pljučnico. — Adelh. Rajc, 21, dete mašinista za davico. — Mačija Jamšek, 6 l., dete trgovca. — Fr. Terez. Mulaček, 5 m., za rumenico. — Ivan Pere, 50 l., za utrpljenjem možjan. — Martin Smuk, 71 l., v bolnici vsled starosti. — Adolf Malnar, 2 l., dete uradnika za vročino. — Franjo Lušin, 35 l., za sušico. — Marija Pavlič, 30 l., za jetiko. — Matevž Cepala, 63 l., v bolnici za vodenico. — Albina Rudolf, 54 l., za vnetico. — Josip Arko, 1 l., dete konduktora za božjastvo. — Terezija Premrl, 30 l., v bolnici za kostno gnijilobo.

Tuji.

6. marca:

Pri Sloenu: Fischer iz Beljaka. — Martini iz Celja. — Guldenrein iz Bejaka. — Legan iz Dunaja. — Jerše iz Vipave. — Braune iz Kčevja. — Bar. Taufer iz Višnje gore.

Pri Maliču: Schöper iz Dunaja. — Vestenek iz Litije. — pl. Savinscheg iz Dunaja. — Hoffman iz Kremsa. — Grünwald iz Dunaja. — Bek iz Pariza. — Reichendorf iz Dunaja. — Bar. Apfaltern od Sv. Križa.

Pri Zamoreci: Gionbattista iz Vidma. — Schnabel iz Dunaja. — Verbič iz Vrhnik.

Wilhelmov

schneebergski zeljiščni allop

iz ozdravilnih planinskih zeljišč

za pljuče in prsa

po zdravniškem predpisu pripravljen, je naj ozdravilnejši pripomoček za bolezni dihalnih organov, kakor tudi za krvlje in bronkijske katar, naj uže bode akutno ali kronično, nadaje za zadušni kašelj, hripost in bolečine v vratu.

Veliki sekrecioni slizne kože, krvlja in pljuč ozdravijo se v nenadeno hitrej dobi tako, da ako se uživa

Wilhelmov schneebergski zeljiščni allop

ne začenja se nikoli pljučno bolezno razširanje.

Wilhelmov schneebergski zeljiščni allop vznemirja slizne kožice, in sicer tako, da se pridobiva dober tek ter da uživana jed dobro pristuje, ter splošno okrepanje v obče množi; zaradi tega odstrane se vse čutnične bolečine, katere večji del nastajajo vsled slabega krvnega mešenja.

Wilhelmov schneebergski zeljiščni allop dosta je od leta 1856 na celiem svetu svoje izkustvo, mnogo zdravniških izpričeval potrjuje izvrstni gotovi, ter radikalni njegov učinek; tako obilno kupovanje je gotovo dosta jasni, ter očvidni dokaz njegovega ozdravjenja in priljudnosti. (40—2)

Oni p. n. kupci, kateri želijo dobivati izvrstni pravi schneebergski zeljiščni allop, katerega jaz od leta 1856 sem izdelujem naj blagovolijo izreceno zahtevati

Wilhelmov schneebergski zeljiščni allop.

Samo takrat je moj izdelek, ako je na vsakej steklenici ta pečat.

Ponarejevalci
tega varstvenega
znamenja kaznujejo se po postav-
nem zakonu.

Nakazanje o rabi doda se vsakej steklenici.

Zapečatena originalna steklenica velja 1 gold. 25 kr., ter je vedno v svežnem stanju in se dobiva le pri izdelovalcu

Franjo Wilhelm,

lekar v Neunkirchen na Spodnje-avstrijskem.

Zavijanje zaračuna se sè 20 kr.

Pravi Wilhelmov schneebergski zeljiščni allop dobiva se tudi samo pri mojih gospodih odkupcih v Ljubljani in pri Petru Lassniku, v Novem mestu pri Dom. Rizzoliju, lekarju; v Zagrebu pri Sig. Mittlbachu, lekarju.

Zaradi prevzemanja zalog naj blagovolijo trževa željni prijatelji obrnati se pismeno do mene.

Neunkirchen poleg Dunaja (Spodnje-avstrijsko).

Franjo Wilhelm,

lekar.

Vsako blago zaznamovano je z mojim varstvenim znamenjem.

Filip Neustein-Dva

lekarna „zum heiligen Leopold“ na Dunaju, mesto, na voglu Planken- in Spiegelgasse,

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravstvenih pripomočkov, kateri so v vseh slučajih kot izvrstni in pripomorejo do gotovega ozdravjenja.

Na tisoče spričeval je na razpolaganje.

Menthin, izvrstni pripomoček za želodec, ki tudi krča vstavlja, tudi kot zobna tinktura in ustna voda. 50 kr.

Za otekline in rane, pariški univerzalni fastir 35 kr.

Za trganje po udih in kosteh in revmatizem, aromatični Gichtgeist 70 kr.

Za Hämorrhoiden (zlate žile), Royer's masilo 1 gld. 60 kr.

Za kašljaj, Margaritten bonboni za kašlj 30 kr.

Za kurje očesa, kurje očesni obročki 30 kr.

Za impotenco (moško oslabljenje), dr. Fremonta regenerations likér 2 gld., najboljši močilni in osveževalni pripomoček.

Za Migraine, Perles d' Ether 1 gld. 50 kr.

Za maternice krče pri ženskah, Le schellen Nevrosine 1 gld. 50 kr.

Za učesne bolezni, Oreillon 70 kr.

Za polucijone, dr. Frémontona pozačeni svalki (pile) 2 gld.

Za nespaneje, Chloralperin 2 gld.

Za völte zobe, zobni svalki (pile) od Schrierja 25 kr.

Za tesko vzoblenje pri otrocih, elektromotorični vratni trak 1 gld. 50 kr.

Za mrzlico, Chinin-Dragées 60 kr.

Za vse te neimenovane bolesti morimo priporočati p. n. občinstvu izvrstne specialitete prijetnega okusa in oblike, ki gotovo pomagajo, karor smo tudi pripravljeni na vsa vprašanja takoj odgovarjati.

Mi imamo tudi veliko zalogo toiletnega in parfumerijskega blaga in omenjamo specijalno samo:

Proti izpadanju las in proti luskam, El Benito 1 gld. 80 kr.

Za barvanje las, dr. Callmanova lasna barva 3 gld. in Cruq's reparativ 3 gld.

Za črne in rumene zobe, Odontin ma- zilo za zobe 70 kr.

Za šine in pege, Antispiloma 1 gold. 50 kr. in dr. Bayerjevi pravi pulherin 50 kr. in 1 gld. 50 kr.

Za gladkost, finost in mehkoto kože, Cura Pearlposta 2 gld. beli in roza pulver za gospo 1 gld. 60 kr.

Znane francoske specijalitete:

Capsules Matico 1 gld. 60 kr.

Injection Matico 1 gld. 40 kr.

Cigarelle iz Cannabis indica 1 gld.

Pate Peotorale George 50 kr.

Papir Fayard in Blayn 50 kr.

Perciki iz testa iz gorčične moke od Boggia 50 kr., posamezni perciki 5 kr.

Quina-Laroche 2 gld.

Paté Zed 1 gld.

Sirop Zed 1 gld. 50 kr.

Guaranapulver 1 gld. 50 kr.

Blancardpillen 1 gld. 20 kr.

Phosphat de fer Leras 1 gld. 20 kr.

Sirop hypophosphite de Chaux 1 gld. 60 kr.

Sirop de Quinquina rouge 1 gld. 70 kr.

Vin de Bugenau 2 gld.

Dose vse znane francoske specijalitete po nizkej ceni, ako se več kupi tudi cenejše; dalje je zmirom nova zaloga:

Kondensirano švicarsko mleko 50 kr.

Nestleje moka za otroke 90 kr.

Dr. Göllisevi jedilni pulver 84 kr.

Anatherinova ustna voda od Poppa 1 gld. 40 kr.

Dr. Heidersov zobni prah 35 kr.

Priporočamo našo veliko zalogo parfumerij, mile (žajfe), pomad itd. najprvih pariških firm. Salicil milo, najboljše in najcenejše milo sveta, kos po 25 kraje.

Čokolade francoskega društva od 60 kr. do 3 gld. funt.

Pravi ruski čaj 1 gld. ¼ funta.

Zaloga vsakovrstnih instrumentov za ozdravljenje, kakor: klistiri, brizgalnice, zavezne itd.

Velika zaloga zobnih krtičic, šmink in drugih toiletnih priprav.

Tudi opozorujemo na izvrstna importirana vina in sicer najfinje kakovosti:

Medoc, velika steklenica 1 gld.

St. Julien, velika steklenica 1 gld. 50 kr.

Chablis, velika steklenica 1 gld. 50 kr.

Madeira, velika steklenica 2 gld. 75 kr.

Malaga, velika steklenica 2 gld. 75 kr.

Nadalje izvrstni rum, steklenica 1 gld. 10 kr.

Mi preskrbujemo vsa naročila tukaj, kakor tudi v Berolinu in Parizu brez vsake provizije proti originalnemu računu. (412—6)

Razpošiljam za poslane novce, ali pa proti poštnem povzetku.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.